

Perssons Pack, Brooklandsv

Jag var njd och alltid mig sjlv till behag
och trodde mig visst inte dum
tills p Brooklandsvgen jag mtte en dag
en ungm, som gjorde mig stum.

Det var mitt i en doftande juninatt,
och sterut skan gick,
och jag ansiktet sg, fast ljuset var matt
och det var blott ett gonblick.

Lgt ned, lgt ned,
dr sm lyktor g ut och g in.
I ungm, jag glmt eder alla fr en,
och hon kan aldrig bli min.

Hon sg p mig och log men teg,
Hon log och strax frsvann.
Men ack, d gick min frid sin vg,
och min gldjes strm frann.

S ringen ej till aftonbn,
I Brooklands klockor, dr.
I ringen Goodman upp ur sjn,
frn jag p nytt blir kr.

Lgt ned, lgt ned,
dr sm lyktor g ut och g in.
I ungm, jag glmt eder alla fr en,
och hon kan aldrig bli min.

Kring Fairfields kyrka vattnet str
i nu ren tidig hst,
men frn hon p hgland str
skall ingen ge mig trst.

VI Goodmans grd r havets sand
sen mnga tusen r,
men den skall bli till kerland,
frn jag en hustru fr.

S It mig g till Brookland blott,
d ter skan gr -
ty dr hon en gng lett s gott,
hon kanske ter str.

Lgt ned, lgt ned,
dr sm lyktor g ut och g in.
I ungm, jag glmt eder alla fr en,
och hon kan aldrig bli min.